

Vis

Agafia

Se făcea că eram aripă
de apă și frunze
căzute din ochii mamei
nu-mi aduceam aminte
să fi fost pasăre vreodată
doar mirosul de țărână
sfârâma carapacea
în aerul încărcat de iluzii

se făcea că eram pasăre
între două ceruri
necunoscuta
care îmi împrumutase chipul
se interpunea ca o perdea
între oglindă și înalt
de aici din acest adânc
simțeam cum mă ridic
cum încolțeam
într-un pământ frământat de dorinți
nu-mi aduceam aminte
să mai fi zburat vreodată

se făcea că eram scânteie
coboram din noapte precum o pasăre
deasupra clipeau umbre îngenuncheate
și toți morții mei
ca niște torțe palide
din care-mi furam aripile
nu-mi aduceam aminte
să fi fost altceva
doar frica de cădere